

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: O. V., státní příslušnost Ukrajina
bytem P.

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2020, č. j. MV-165571-4/SO-2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2020, č. j. MV-165571-4/SO-2019, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 4.000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2020, č. j. MV-

165571-4/SO-2019, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 9. 2019, č. j. OAM-45229-81/DP-2012, kterým byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně v úvodu žaloby rekapitulovala dosavadní průběh řízení před správními orgány, jež bylo zahájeno podáním žádosti dne 25. 7. 2012. Uvedla, že na území ČR pobývá legálně více než 12 let. V průběhu pobytu si vždy plnila své povinnosti vůči ČR. Žije běžný život, má zkoušku z českého jazyka pro trvalý pobyt, je plně integrována v české společnosti a má zde přátele. V současné době na území ČR pobývá i její snoubenec p. S. A. ve společné domácnosti. S ohledem na délku pobytu v ČR se žalobkyně nemá na Ukrajinu již kam vrátit, oproti tomu v ČR má bydlení zajištěné. Dopad zamítavého rozhodnutí tak nebyl ze strany správního orgánu v tomto směru (zejména bydlení a vazby) vůbec řešen. Žalobkyně proto namítla, že došlo k porušení § 3 správního řádu, neboť v otázce přiměřenosti dopadů rozhodnutí nebyl zjištěn skutečný stav věci v návaznosti na ustanovení § 175a zákona o pobytu cizinců [sic!].
3. Řízení o pobytu, které bylo vedeno téměř 8 let, značně ztížilo žalobkyni běžný život, měnily se logicky jeho okolnosti. Řízení, které mohlo být již uzavřeno, v důsledku změn, jež žalobkyně často nemohla ovlivnit, trpělo nyní vadami, které vůbec nemusely nastat, pokud by bylo rozhodnuto v přiměřené lhůtě a rozhodnutí správních orgánů netrpěla vadami (vnitřní rozpory, nedostatečné dokazování atd.). Bylo nutno odmítnout argumentaci správního orgánu, že k průtahům nedošlo, neboť žalobkyně nepodala návrh na opatření proti nečinnosti. S ohledem na to, že řízení bylo vedeno téměř 8 let, bylo evidentní, že postup správních orgánů není v pořádku i bez podání tohoto návrhu, který je ostatně oprávněním žalobkyně, nikoli její povinností.
4. Žalobkyni nebylo v průběhu řízení ze strany správního orgánu opakovaně umožněno řešit svoji aktuální situaci, nemohla měnit účel pobytu, nechat se např. zaměstnat apod., neboť každá snaha o podání takové žádosti byla ze strany správního orgánu zamítnuta jako nepřipustná. Ze stejného důvodu jí nebylo umožněno podat ani žádost o pobyt trvalý. S ohledem na uvedené žalobkyně požadovala, aby její žádosti o prodloužení pobytu za účelem podnikání bylo vyhověno.
5. Žalobkyně ze shora uvedených důvodů navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě navrhla zamítnutí žaloby. Setrvala na žalobou napadeném rozhodnutí a neviděla žádné důvody, které by vedly k přehodnocení tohoto rozhodnutí. Žalobkyně žádným způsobem nevyvracela důvody, které vedly žalovanou k vydání jejího rozhodnutí, přičemž se soustředila toliko na zdůraznění délky svého pobytu

na území České republiky a na těžkosti, které jí měly být způsobeny postupem správních orgánů. Žalovaná zdůraznila, že v průběhu předmětného řízení žalobkyně zůstala pasivní, nalézacímu správnímu orgánu nedoložila žádné požadované aktuální doklady, jejichž doložení bylo naprosto nezbytné z hlediska posouzení aktuálního stavu věci, a správnímu orgánu I. stupně tak nezbylo než předmětnou žádost opětovně zamítnout. Žalobkyni rovněž nesvědčil korektiv přiměřenosti, neboť ani v průběhu správního řízení, ale ani v nyní podané žalobě netvrdila (a už vůbec neprokázala) skutečnosti, které by svědčily o nepřiměřenosti rozhodnutí správních orgánů.

IV.

Ústní jednání

7. V rámci ústního jednání účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních. Žalobkyně doplnila, že v důsledku úmrtí matky na Ukrajině a partnerského vztahu realizovaného na území ČR, již nemá ke své zemi původu žádný vztah a veškeré zázemí má v České republice.

V.

Posouzení věci soudem

8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VI.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba je důvodná.
10. Pokud se jedná o posouzení první žalobní námitky opírající se o tvrzení, že dlouhá doba vedení řízení o žádosti žalobkyně způsobuje bez dalšího nezákonnost napadeného rozhodnutí, soud se s tímto tvrzením neztotožnil. Žalobkyně má jistě pravdu v tom směru, že vedení řízení že celé řízení trvalo extrémně dlouho (zahájeno podáním žádosti v srpnu 2012, skončeno vydáním napadeného rozhodnutí v roce 2020) a je tak zcela mimo lhůty pro rozhodování správních orgánů daných správním řádem. Avšak judikatura správních soudů dlouhodobě a konstantě judikuje, že pouze nepřiměřená délka řízení nemůže mít vliv na případnou zákonnost vydaného rozhodnutí. Konkrétně se jedná o rozsudek ze dne 30. 10. 2003, č. j. 6 A 171/2002 – 41, a rozsudek ze dne 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012 – 41. Právní věta v prvním případě zní: *„Průtahy v řízení lze charakterizovat jako nečinnost správního orgánu. Procesní ochrana proti této nečinnosti musí směřovat k jejímu ukončení, tj. k tomu, aby správní orgán ve věci jednal a rozhodl. Průtahy v řízení nemají zpravidla vliv na zákonnost meritorního rozhodnutí. Z těchto důvodů nelze rozhodnutí správního orgánu zrušit pouze pro průtahy v řízení* (zvýraznění provedl krajský soud).“ Podobně v druhém případě dospěl kasační soud mj. k závěru, že lhůty pro vydání rozhodnutí jsou pouze lhůtami pořádkovými a jejich překročení samo o sobě nemůže vést k závěru o nezákonnosti procesního postupu či rozhodnutí, které z něj vzešlo.
11. Soud shledal důvodnou druhou žalobní námitku týkající se nedostatečného zjištění

skutkového stavu stran zhodnocení dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Je třeba si uvědomit, že správní orgány při zjišťování skutkového stavu v nyní projednávané věci postupovaly nekonzistentně, a to v neprospěch žalobkyně. Zatímco v případě náležitostí nezbytných pro vyhovění žádosti správní orgány zcela správně žalobkyni s ohledem na délku řízení vyzvaly bezprostředně před vydáním prvoinstančního rozhodnutí k předeštění aktuálního skutkového stavu výzvou ze dne 25. 4. 2019, při posouzení přiměřenosti vyšly bez dalšího z údajů, které žalobkyně uvedla v rámci svého výsledku již v roce 2017, aniž by v tomto směru žalobkyni dále vyslechly či vyzvaly k tvrzení aktuální poměrů. Toto pochybení přitom není pouze formálního charakteru, ale je způsobilé negativně ovlivnit její právní sféru. Soud zdůrazňuje, že otázku přiměřenosti dopadů správních rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně je třeba v nyní projednávané věci hodnotit zvláště citlivě s ohledem na extrémní délku trvání řízení o její žádosti, na které se žalobkyně nijak nepodílela (například obstrukčním jednáním). V tomto směru je třeba mít na paměti, že za téměř jednu dekádu života na území České republiky si cizinec zde může vytvořit pevné životní vazby, zatímco vztah k zemi jeho původu může být značně oslaben. K tomu ostatně zřejmě došlo i v tomto případě, neboť jak žalobkyně uvedla při soudním jednání, v důsledku úmrtí matky na Ukrajině a partnerského vztahu realizovaného na území ČR, již nemá ke své zemi původu žádný vztah a veškeré zázemí má v České republice. Správní orgány se proto z těchto důvodů budou muset otázkou přiměřenosti zabývat opakovaně, zjistí aktuální skutkový stav a při zohlednění výše uvedených výjimečných faktorů projednávané věci tuto otázku řádně vyhodnotí.

12. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadená rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VII.

Náklady řízení

13. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. má právo na náhradu nákladů řízení žalobkyně, když měla ve věci plný úspěch. Soud jí přiznal náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč za podanou žalobu a soudního poplatku ve výši 1.000 Kč za podaný návrh na přiznání odkladného účinku. Náhradu jiných účelně vynaložených nákladů žalobkyně nepožadovala. Žalované byla stanovena pariční lhůta, již soud vzhledem k možnostem žalované platbu realizovat považuje za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 17. srpna 2021

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu